

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
Iesv De Adoratione In Spiritu Et Veritate Libri Quattuor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. IV. Feruidè ad orationem matutinam surgendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

278 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
cum mortuis enim sepeliebantur diuitiæ suæ.
Numquam te à cruce auellas ; sed quam diu
animus crucem non potest amplecti , ample-
ctatur corpus , semper mortificationem IESV
in se ipso circumferens. Christus mortuus,
arrhas amoris dare voluit accepto vulnere
lanceæ : tu quoque ad breue mortuus , offer
pignus istud amoris tui. Ita sicut Christus in
morte dormiens meritis adhuc de te fuit,
fundens è cordis vulnere sanguinem & a-
quam , maximum pignus amoris ; tu quo-
que mortuus in somno , adhuc mereberis
de Christo ob præcedens desiderium. Hoc
signum sit vigilantis cordis tui dum dormis ;
velut grues , dum dormiunt , vigilare dicun-
tur apprehenso lapide.

CAPVT IV.

*Feruidè ad orationem matutinam
surgendum.*

SI cum tædio ad quietem venisses , cum
lætitiâ & festinatione manè exurgeres ad
laborem ; nec opus esset venire Patrem fami-
lias primo manè conducere operarios suos.
Imbellis nimium eris , si infirmior sis som-
no , & re omnium mollissimâ vincaris ; & sine
vinculis ligeris , velut captiuus , vt nec alios
nec te iuuare possis , sed in vmbra mortis
sedcas.

fedead. Non opus erat vt te vocaret vox Dilecti tui pulsantis : cogita clamorem & pulsum ad surgendum esse pulsum Sponsi clamantis, & requirentis te amabilissimis & dulcibus compellationibus, vt aperias ; sororem, amicam, columbam, & immaculatam suam te vocat. Quem non mouebit tam comis & melliflua vox pulsantis, Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea ? toties suam te vocat præ amore, nec fatiatur te dicere suam. O Domine, quid est in me, quòd sic tibi placeam ? ane erit iustum, vt tibi displiceam ob leuem desidiam ? At si non acceleras aperire, quia sua es, ô anima, propter amorem suum ; saltem ob compassionem festina. Vt te moueat, subdit: Quia caput meum plenum est rore, & cincinnati mei guttis noctium. Extraneo & inimico aperires tam male affecto; cur non Deo & amatori tuo, & propter te ita affecto ? Caue ne abeat, si pigeris. Quid placidius, & maioris solatij, quam hæc vox Dilecti tam dulciter pulsantis, vt animæ piæ excutiat omnem torporem ? Quem non pudebit, plusquam Vriam, esse in lecto, stante Christo, & expectante non sub papilione, sed sub dio & inclementiâ noctis?

Latrones noctu surgunt ad furandum, & iugulandam homines ; & tu, pro bono ani-

280 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
mæ tuæ, & ad glorificandum Deum, pigra-
beris? Angelus vocans Petrum dormientem,
inquit; Surge velociter. Plusquam mortuus
es dum dormis; exurge saltem, vt mortui. In
ictu oculi, in momento, cadauera surgent ad
iussu Angelus: non te segniores vult IESVS
cùm vocat, quàm Angelus. Ægrè ferunt Spi-
ritus cælestes, quia celerrimi naturâ suâ sunt,
aliquantulum pigere corpore graui & oscitan-
ti eos, quos à somno vocant; qui & libentissi-
mè vocant, quòd offendant se specie solum
torporis agilitati suæ contrarij. Seruus qui-
dam Christi ex Societate nostrâ, cui nomen
Ioannes Carrera, quotidie ad orationem ab
Angelo Dei excitabatur ex somno antelucan-
is horis; sed semel occultauit se Angelus,
donec precibus assiduis, ieiuniis multis, post
plurimos dies placatus ad antiqua officia re-
diens, monuit Ioannem, propterea se inter-
misisse præsentiam suam, quòd ad orationem
minùs ocyùs accessisset, cùm semel languore
& lassitudine laborum victus nonnihil mo-
raretur. Tam grauitè offendit Angelum tam
leuis culpa (si culpa fuit) vt ab ipsâ consci-
entiâ delicatâ non sentiretur. Tanti faciunt fer-
uorem & orationes misellorum hominum,
vt seruitio suo non exæquent pretium earum;
& animaduersione sollicitent, vt nec falsa
species inertia sit, vbi intersunt vera bona.

Igitur

Igitur horâ surgendi non desideas; præcurrere priorem satage summâ cum festinatione, & esse primum cui occurat Dominus onustus donis adueniens, vt deflores gratias eius, exonerans illum qui in obuium primum onus deponet. Accurrere deberes ad Christum cruce onustum, vt exonerares illum, & loco eius crucifigereris; accurre ad illum gratiâ onustum, vt diteris ab eo. Quæ anima tam amens est, & prodiga, vt non assurgat velocissimè ad capiendum tot munera, & libandum oscula sponsi? qualis amor Dei est, si non redire velit celerius fulmine ad amandum Dilectum suum, quem à nocte desiderauerat? Oportet surgere concitatius, quàm si in stragulis & lecto ignis accenderetur. Velocius surgendum est, si in corde accensus sit ignis amoris.

Cura tunc otium somni, in quo non potuisti amare Deum, restaurare feruentissimâ eleuatione animi, amore flagrantissimo & totali holocausto tui, plusquam in vitâ aliquando fecisti. Perinde te puta, ac si in momento expergefactionis creatus à Deo esses, vt eo dumtaxat die seruires illi, & amares: ad hoc tantum tibi concedit Deus vitam præsentis diei. Si beatus aliquis annihilaretur à Deo, & denuò crearetur cum omnibus pristinis dotibus, quàm rapidissimo impetu

in ipso momento recreationis proueret voluntate totâ in pulchritudinem Dei? Annitere tu similem feruorem habere in somno annihilatus, rursusque vigiliâ creatus. Adamus & Angeli, in primo instanti quo creatos se nouerunt, quantâ vi & reuerentiâ afficiebantur erga Creatorem suum? Imitare beatam Virginem, in primo momento conceptionis suæ creatam in gratiâ, & expedito rationis usu: quo conatu in Deum prorupit? Christus Dominus in primo puncto vnionis hypostaticæ, quas gratias Patri egit: imò quanto amore tunc singulatim etiam recordatus tui? Cùm in capite libri scriptum esset, vt faceret voluntatem Dei, dixit: Deus meus, volo etiam pro illo homuncione Ioanne flagella, spinas, crucem, opprobria, mortem tolerare; totum me impendo, offero, sacrificio pro illius salute. Nónne te oportebit recordari quoque Christi, & dicere, Deus meus volo pro Christo hodie labores corporis, angores animi, vt ardentissimè seruiam illi, amem, & dem gloriam?

Nónne tu etiam deberes ad Deum conuerti, si te creauisset in gratiâ, cum arbitrij usu, & factâ tunc reuelatione omnium mysteriorum fidei; & inuenires te amatum à Deo, Filium Dei pro te factum hominem, & crucifixum ineffabili amore? Tantumdem est,

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. III. 283
est, ac si modò te creauisset: confide, in gra-
tiâ Dei expergisces: ecce inuenis redemptio-
nem tuam factam cruciatibus Dei tui tam
matutino amore, vt antequâ nascereris, iam
Christus mille & tot annis antea pro te mor-
tuus fuerit, vt tibi diligentissimè præpararet
gratiam cumulatam. Hanc diligentiam &
facinus amoris, scilicet mortem Dei pro se
iam factam, non inuenit Adam, non sanctus
Michaël, aut Gabriel, aut alius Angelus;
imò nec ipsa Regina Angelorum beata Vir-
go. Arde igitur vt primùm amore & deside-
riis ignitis in tam beneficum Deum, festi-
num & prouidum tui; nec contempnas tan-
tam præuentionem ad saluandum te. Adam
expectauit circiter quatuor millia annorum
tantum beneficium. At te expectat benefi-
cium ipsum, iam mille & sexcentis annis;
non est ius, tantam vt sedulitatem & celeri-
tatem morâ & socordiâ velis compensare.
Ne differas conuerti ad Deum, expectantem
tamdiu.

Finge, animabus possibilibus offerri in-
gressum in hanc vitam, iis conditionibus, au-
xiliis, & fauoribus Dei, quibus te inuenis do-
natum hoc die; quantum lætarentur, & lu-
crum putarent, & quàm officiosissimè diem
agerent? quomodo in primo aditu vitæ se
Deo sacrificarent? Quid si iis quos in infer-

no hac nocte Deus præcipitavit, dum te dormientem amanter custodiebat; quàm incredibile feruore, vt primùm ad vitam redirent, se Deo traderent, & reliquum diem & vitam ordinarent, si semel viderent se cum gratiâ Dei, habitibus supernaturalibus, & opportunitatibus seruiendi tam benefico Deo? Pudeat te non feruentius Deo immolari beneficentiori erga te: maius est præseruasse à damnatione, quàm eruisse. Exstimula te, si posses vincere feruorem multorum Iustorum hoc saltem die, & age gratias, quòd non te reperias in inferno hoc manè, sed seruatum ab illo, atque tot periculis & peccatis, in quæ hac nocte innumeri inciderunt. Opta dare, si posses, tu solus gloriam, quam omnes Sancti per æternitatem dabunt: quod desiderium passim interdum sine fictione gemina, & geme in illo; nec solùm manè, sed sapius, quasi nuper incipiens & creatus, incipe seruire Deo recentibus semper viribus.

CAPVT V.

Feruor quotidianus debet retineri.

STultè prouidebis, victurus hodie, seu fortè non victurus, si differas viuere in crastinum: Si hodie viuis, hodie benè & perfectissimè viue, quoniam solùm viuit, qui benè viuit.